

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หยดจาดำร่างกายของลูกและทุกคนอื่น และตระหนักรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำอย่างที่ท่านเป็น และในสิ่งใดที่ท่านเป็นและคิดว่าตนเองเป็นจุด และจดจำพ่อในรูปของจุด
- คำถาม:** ความรู้ใดที่ลูกได้รับจากพ่อในเวลานี้เท่านั้น ความรู้ที่ไม่มีผู้ใดอื่นสามารถให้แก่ลูกได้?
- คำตอบ:** ลูกอาศัยอยู่ด้วยกันอย่างเป็นสามัคคีและภรรยา ดูแลครัวเรือนของลูก และอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน พ่อให้ความรู้ให้แก่ลูกในเวลานี้ ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้ให้แก่ลูก ลูกต้องให้ท่านกิเลสทั้งห้า แต่สิ่งหลักคือ ตัณหาราคะที่ลูกต้องเอาชนะอย่างสมบูรณ์ เพียงด้วยการจดจำและทำตามการกำหนดของผู้ทรงอำนาจเท่านั้นที่ลูกจะได้รับผลกำลังสำหรับสิ่งนี้
- เพลง:** มีความเมตตาต่อผู้ที่ไม่มีความสุข

โอมซานติ พ่อหนังที่นี้และอธิบายแก่ลูก ใครคือพ่อหนัง? ลูกๆ ที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว รู้สิ่งนี้ โยคะของสติปัญญาของลูกอยู่กับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากพ่อที่มีขีดจำกัด ลูกต้องลืมเพื่อนฝูงญาติมิตรทั้งหมด ร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างของทั้งโลกนี้ของลูก ลูกได้รับการกำหนดนี้จากพ่อ พ่อไม่เคยลืมลูก พ่อพูดว่า: แม้กระทั่งในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อได้ดูแลลูกๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตาม ตามละคร ลูกต้องลืมสิ่งนี้ เป็นมายาที่ทำให้ลูกลืมสิ่งนี้ ราวน์ทำให้ลูกลืมเช่นกันว่าลูกคือดวงวิญญาณและทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง นี้คือบทบาทของลูก ไม่ใช่ว่าลูกเพียงแต่ลืมพ่อ ที่นั่น ลูกลืมที่จะจดจำพ่อด้วยเช่นกัน ลืมว่าท่านคือใครและท่านคืออะไร และลืมความรู้ของท่านที่ทำให้ความสุขแก่ลูกด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ลูกรู้ว่าพ่อมาที่นี้ทุกๆ วงจร สติปัญญาของลูกต้องสร้างสมสิ่งที่บาบาเป็นด้วยเช่นกัน ผู้คนได้ทำภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตของชีวลิงกัม รูปภาพของทุกคนอื่นๆ ทั้งหมดนั้นดี เช่นรูปภาพของบราห์มา วิศวและซางก้านันดีและรูปภาพเหล่านั้นได้รับการกราบไหว้บูชาในวัด อย่างไรก็ตาม พวกเขาเลียนาม รูปสถานที่และเวลาของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาแม้กระทั่งลืมภาพลักษณ์ของท่าน ได้มีการอธิบายแก่ลูกว่าดวงวิญญาณคือจุด เป็นจุดเช่นดวงดาว ดวงวิญญาณอาศัยที่กึ่งกลางของหน้าผาก ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณ สถานที่อยู่อาศัยของตนเอง ดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย ที่กึ่งกลางหน้าผาก ทุกคนจะยอมรับสิ่งนี้ เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง เป็นเช่นจุด ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เป็นจุดในท่านองเดียวกันด้วย ท่านเองมาและอธิบายแก่ลูกว่า: พ่อคือจุดเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ผู้คนทำให้รูปของพ่อหนังใหญ่โต เช่น โจติลิงกัม ในท่านองเดียวกันที่พวกเขาได้สร้างรูปที่ใหญ่โตของพระพุทธรูปเจ้า ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาวาดภาพพันดาวาสที่มีร่างกายที่สูงมาก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขามีสัญลักษณ์ที่ใหญ่โต ในขณะที่ในหนทางของความรู้ พวกเขามีสิ่งที่เล็กกว่า พระเจ้าพูด: พ่อคือจุด ในบางแห่งพวกเขาเก็บสัญลักษณ์ที่ใหญ่โตของลิงกัม จุดจะได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างไร? อย่างแน่นอนที่จะเป็นบางสิ่งที่ใหญ่โตที่จะได้รับการกราบไหว้บูชา ได้มีการอธิบายรูปของจุดให้แก่ลูกในเวลานี้ ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกๆ ไม่ได้เข้าใจสิ่งนี้มาก่อนด้วย ในเวลานี้ที่สภาพของลูกนั้นเป็นผู้ใหญ่ ลูกเข้าใจว่าสิ่งนี้ถูกต้องแม่นยำ หากบาบาอธิบายสิ่งนี้ในตอนเริ่มต้นพวกเราจะไม่เข้าใจ เพราะจุดนั้นจริงๆ แล้วไม่มีอะไร พวกเราจะไม่ยอมรับสิ่งนั้น พวกเขาพูดถึงชีวลิงกัมตั้งแต่ยังไม่มีการบันทึกเวลา ดังนั้นนั่นคือสิ่งใด? พ่ออธิบายว่า: สิ่งนั้นผิดเช่นกัน นั่น พ่อของลูกคือจุด ลูกเช่นกันมีรูปของจุด แต่พวกเขาสร้างชีวลิงกัมที่ใหญ่โตสำหรับการกราบไหว้บูชา ฯลฯ พวกเขาสร้างรูปของดวงวิญญาณเหมือนซาลิแกรม แต่พวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณไม่สามารถใหญ่เช่นนั้น เป็นสิ่งที่ยากลำบากอย่างยิ่งที่จะมองเห็นดวงวิญญาณ สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ลึกลับอย่างยิ่งและต้องเป็นที่เข้าใจ ดวงวิญญาณคือรูปของจุดเช่นกัน บทบาทของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็ก 1 วินาทีที่ไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับอีกวินาทีที่ถัดไป บทบาททั้งหมดของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็ก สิ่งเหล่านี้คือธรรมชาติ บทบาททั้งหมดอยู่ในจุด ในการแสดงอื่น บทบาททั้งหมดคงอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่จะเล่นบทบาทของพวกเขา เหล่านั้นคือบทบาทเล็กๆ แต่ลูกต้องเข้าใจบทบาทของ 84 ชาติเกิดเป็นอย่างดีและลูกจำเป็นต้องมีวิธีที่ฉลาดในการอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน แต่ละดวงวิญญาณคือจุดที่สูงสุดแสนเล็ก ดวงวิญญาณนั้นเล็กอย่างยิ่ง แต่ถึงกระนั้นก็เต็มไปด้วยพลังอย่างมาก ท่านเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกดวงวิญญาณกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจด้วยการมีโยคะกับท่าน ลูกเอาชนะมายาและแล้วปกครองอาณาจักรที่มีความสงบและความสุขที่ไม่ไหวหวั่นสันคลอน ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ นี่คือการศึกษาลูก เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่งเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ ไม่มีมนุษย์ใดที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ อย่างแท้จริงที่ท่านคือสิ่งที่สูงสุดแสนเล็ก แต่ท่าน

ได้รับชื่อที่ใหญ่โตเช่นนั้นว่า: มหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกพูดว่าท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านคือผู้มีชีวิต ท่านคือ
สัจจะ ไม่สูญสลาย ผู้คนพูดสิ่งนี้แต่สิ่งที่ท่านเป็นไม่เข้าไปสู่สติปัญญาของผู้ใดว่าท่านเป็นอะไร พวกเขาสรรเสริญคุณธรรม
ของท่านอย่างใหญ่หลวง ในเวลานี้ลูกๆ กำลังนั่งเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าพ่อ ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณอยู่เบื้องหน้าท่าน
เป็นการส่วนตัว ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้อง ลองคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้นว่า: ดวงวิญญาณคือจุดที่สดแสนเล็ก เมื่อเราวาด
ภาพของโลกที่ไม่มีตัวตน พวกเราแสดงให้เห็นรูปของจุด เช่นที่ดวงดาวแขวนอยู่ในท้องฟ้า ในท่านองเดียวกันพวกเรา
ดวงวิญญาณจะแขวนอยู่ในส่วนของพวกเราเองในธาตุที่ยิ่งใหญ่ ต้นไม้ถูกทำขึ้นด้วยดวงดาวที่แสนเล็ก ดวงวิญญาณมา
จากที่นั่นและรับร่างกายเพื่อเล่นบทบาทของเขา สติปัญญาของลูกควรทำงานว่าดวงวิญญาณลงมาต่างลำดับกันไปอย่างไร
ส่วนของแต่ละศาสนาอื่นจะแยกจากกัน พ่ออธิบายแก่ลูกพร้อมกับยกตัวอย่าง ท่านอธิบายแก่ลูกถึงตัวอย่างของต้นป่านาน
ด้วยเช่นกัน ภาษาอินดีถูกใช้ในสถานที่มากมายและดังนั้นลูกต้องอธิบายในภาษานั้น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด
อธิบายด้วยการใช้ภาษาอินดีด้วยเช่นกัน ทุกวันนี้ พวกเขาเฝ้าแต่กระจายสิ่งนี้ออกไปอย่างกว้างขวางทุกหนแห่ง เป็นสิ่งที่
ยากลำบากสำหรับการมีเพียงภาษาเดียว บางคนคิดว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด รู้ทุกภาษา แต่ไม่สามารถเป็นเช่นนั้น
มีภาษาที่ต่างกันมากมายอย่างยิ่ง จะต้องมีการทำให้พวกเขาเรียนรู้ภาษาเหล่านั้น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่จำเป็นต้อง
ต้องเรียนสิ่งใด ท่านอธิบายในภาษาเดียวกันกับที่ท่านเคยใช้ในวงจรที่แล้ว อย่างไรก็ตาม ทุกคนต้องศึกษาภาษาของเขา
เอง พ่อจะต้องเรียนภาษานั้นหรือ? ลูกสามารถมองเห็นว่ามีการใช้ภาษาอินดีตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ทุกคนเฝ้าแต่เรียนอินดี
ภาษาอินดีถูกใช้ในบาร์ตอย่างกว้างขวาง พ่ออธิบายด้วยการใช้ภาษาอินดีด้วยเช่นกันแล้วทุกคนต้องแปลภาษาอินดีเป็น
ภาษาของเขาเองและอธิบายแก่ผู้อื่น คำแนะนำของพ่อและสิ่งสร้างของท่านต้องได้รับการอธิบายแก่ทุกคน พ่อผู้เดียวคือผู้
ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดสำหรับทั้งหมด ทุกคนจะมาเพื่อจะรู้ว่าจะอย่างไรที่พ่อได้มาแล้ว พ่อพูดว่า: พ่อมาเพียงใน
บาร์ตเท่านั้น บาร์ตคือสถานที่เกิดของพ่อ วัดของชีวาและวัดของเหล่าเทพอยู่ที่นั่น(ในบาร์ต)ด้วยเช่นกัน อาณาจักรของ
เหล่าเทพอยู่ในบาร์ตด้วยเช่นกัน พ่อมาในบาร์ตเช่นกัน การก่อตั้งของศาสนาเทพเกิดขึ้นที่นั่น ดังนั้น อย่างแน่นอน ที่วัด
เป็นที่ต้องการที่นี้ด้วยเช่นกัน ผู้อื่นจะไม่มียึดมากมายเช่นนั้น ที่นี้ มียึดมากมาย พวกเขามีรูปภาพของลักษมีและนารายณ์ ราเด
และกฤษณะ รามและสีดาในทุกบ้าน เพราะพวกเขาเคยมีชีวิตอยู่ในบาร์ต อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้ลืมไปว่าพวกเขา
ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรอย่างไร พวกเขาปกครองอาณาจักรในรูปที่มีชีวิต ลักษมีและนารายณ์คือจักรพรรดิและ
จักรพรรดินีของดินแดนสุขาวดี ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าเป็นเวลายาวนานเพียงไรตั้งแต่พวกเขาปกครองอาณาจักร ลูกพูดว่า:
3000 ปีก่อนพระคริสต์ เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพ ดังนั้น ในเวลานี้ 2000ปี นับแต่พระคริสต์คงอยู่ ดังนั้นอธิบาย
ประเด็นเฉพาะเหล่านี้แก่ผู้ที่พูดสิ่งนี้ พวกเขาพูดว่า: เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพ 3000 ปีก่อนพระคริสต์ นั่นคือ เคยมี
สวรรค์ พวกเขาไม่พูดว่าพระคริสต์อยู่ในสวรรค์นั้น ลูกควรถามว่าชาวคริสต์เคยมีอยู่ที่ใดในเวลานั้น นั่นคือ ดวงวิญญาณ
ของเขาอยู่ที่ใด ดวงวิญญาณของชาวอิสลาม ชาวพุทธ และชาวคริสต์เคยมีทั้งหมดอยู่ที่ใด? เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่งที่จะ
อธิบายสิ่งเหล่านี้ พวกเขาทั้งหมดเคยอยู่ในดินแดนนิพพาน โลกที่ไม่มีตัวตน มีโลกที่ไม่มีตัวตน อย่างแน่นอนที่ต้องมี
ชีวิตมากมายในโลก สถานที่อยู่อาศัยของดวงวิญญาณทั้งหมดคือโลกที่ไม่มีตัวตน ธาตุที่ยิ่งใหญ่ ในเวลานี้อยู่ในสติ
ปัญญาของลูกว่าดวงวิญญาณของเหล่าเทพทั้งหมดปรากฏอยู่ที่นั่นในเวลานี้ เป็นเมื่อพ่อมาและทำการก่อตั้งศาสนาเทพอีก
ครั้ง ตัวอย่างเช่น เมื่อศาสนาใหม่เริ่มขึ้น ในตอนเริ่มแรกนั้นก็เล็กมาก เมื่อถึงก้นเล็กๆ ปรากฏออกมาและมาถึงจุดสิ้นสุด
รากฐานของลูกก็จะเพียบพร้อมด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่งที่จะอธิบายความลับของเมล็ดและต้นไม้ ต้นไม้ของ
โลกมนุษย์นั้นคือต้นไม้ของศาสนามากมาย พวกเขาเข้าใจว่าเมื่อศาสนานั้นศาสนานั้นคงอยู่ ศาสนานั้นศาสนานั้นไม่ได้คงอยู่
ในเวลานี้ ศาสนาที่เล็กกว่ากำลังปรากฏออกมา ศาสนาเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ก่อนหน้านี้ ก้นก้นเล็กๆ ได้ปรากฏขึ้นมาใน
เวลานี้ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ พวกเขาไม่รู้จักรูปที่เป็นจุดของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ใน
เวลานี้บาบาได้มาและอธิบายแก่ลูกๆ ลูกพูดว่า: บาบาวพวกเราคือลูกๆ ของท่าน พวกเราพบท่านในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน
พวกเรากลายเป็นลูกๆ ของท่าน ลูกกลายเป็นลูกๆ เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกเป็นของพ่อ เพราะนั้น
คือ ลูกกลายเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากที่ถูกนำมาเลี้ยงดู ลูกทั้งหมดนั้นได้รับการนำมาเลี้ยงดู บาบาวพูดผ่านปากของบราห์
มาด้วยว่าลูกดวงวิญญาณเป็นของพ่อ ลูกดวงวิญญาณพูดด้วยเช่นกันว่า: บาบา ท่านได้เข้ามาในร่างของบราห์มาและให้คำ
แนะนำของท่านแก่เรา ดังนั้นเราเป็นของท่าน หันที่ที่ลูกพูดว่า “บาบา” ลูกควรได้รับกลิ่นหอมของมรดก เพียงลูกเท่านั้น
ที่สามารถพูดสิ่งนี้ นี่คือหนทางครอบครัว ชันยาสหิมิสวาก พวกเขาไม่ใช่พ่อและลูก มรดกของทรัพย์สมบัตินั้นได้รับจาก
พ่อของพวกเขาเท่านั้น ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพวกเขาได้มีครู มรดกของทรัพย์สมบัติไม่สามารถได้รับจากครู พวกเขาละทิ้ง
ทรัพย์สมบัติของพวกเขาและจากไปสู่วา พวกเราไม่สามารถให้ทรัพย์สมบัติใดๆ พวกเราเป็นของหนทางของสันโดษ พ่อ
ให้ทรัพย์สมบัติแก่ลูก ในขณะที่ลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากพวกเขา เมื่อพวกเขาไปที่ป่า พวกเขาเรียกว่าเป็นชันยาสหิ ลูกเรียก
ว่าเป็นชันยาสหิเช่นกัน พวกเขาคือหริโยคะชันยาสหิ ในขณะที่ลูกคือราชาโยคีชันยาสหิ ‘ชันยาสหิ’ หมายถึงผู้ที่ละทิ้งกิเลส

ทั้งห้า ลูกละทั้งกิเลสเหล่านั้นและแล้วไปสู่อุโลมที่บริสุทธิ์ พวกเขามีสละละทิ้ง แต่พวกเขาไม่ได้ไปสู่อุโลมที่บริสุทธิ์ พวกเขาอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้น พ่ออธิบายว่า: ดวงวิญญาณนั้นสุดแสนเล็ก สิ่งที่แสนเล็กเช่นนั้นก็มีผลกำลังอย่างมาก ดวงวิญญาณไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน พ่อได้อธิบายผ่านร่างนี้ ลูกดวงวิญญาณเข้าใจสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อเป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและทุกคนไม่ประจักษ์และไม่บริสุทธิ์ แล้วลูกก็จดจำพ่อ พ่อมาเมื่อเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน แล้วก็เป็นสิ่งซึ่งบอกของการทำลายล้างที่ปรากฏให้เห็น อย่างแท้จริงที่ลูกสามารถมองเห็นสิ่งเหล่านั้น ในเวลานี้ลูกได้รับความเข้าใจลูกจึงต้องให้แก่ผู้อื่น ในเวลานี้อย่างแน่นอนที่เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก มียาดาวาส ฆราวาสและพินดาवालด้วยเช่นกัน มีสงครามมหาการตด้วยเช่นกัน อย่างแท้จริง ที่พวกเขาศึกษาราชโยคะในเวลานั้น พินดาवालได้มาซึ่งชัยชนะ และฆราวาสและยาดาวาสถูกทำลาย มีเพียงศาสนาเดียวในสวรรค์ ศาสนาใหม่ล้วนทั้งหมดสิ้นสุดลง พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าพวกเราประกาศสิทธิในสถานภาพของเทพจากพ่อผ่านคำสอนของราชโยคะเหล่านี้ อย่างแน่นอนลูกเพียรพยายามเพื่อกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา อย่างแน่นอนที่พวกเราจะกลายเป็นทายาทของพ่อและนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ แล้วลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพตามความเพียรพยายามมากที่ลูกทำ ผู้เพียรพยายามไม่สามารถอยู่อย่างซ่อนเร้น พวกเขาซาบซึ้งอย่างยิ่ง ก่อนอื่นใด ลูกทำสัญญา หลังการถือกำเนิดของพ่อ ก็มีการเฉลิมฉลองของรักษานั่น ดังนั้น ด้วยการมาเพื่อรู้จักพ่อ ลูกต้องทำสัญญากับท่าน พ่อพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ต้องมีการให้ทานกิเลสทั้งห้าทั้งหมด กิเลสหลักคือตัณหาราคะ ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างยิ่งเกี่ยวกับสิ่งนี้ แม้ว่าลูกกำลังอยู่กับภรรยาและครอบครัวของลูก การคงอยู่อย่างบริสุทธิ์คือบางสิ่งที่อาศัยความเพียรพยายาม ด้วยการจดจำและทำตามการกำหนดของพ่อผู้ทรงอำนาจ ลูกก็ได้รับผลกำลัง คำสั่งของพ่อก็คือ: ขณะอยู่ด้วยกัน ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ ก่อนหน้านั้น เมื่อสามีและภรรยาอยู่ด้วยกัน เคยมีไฟ พ่อพูดว่าอาศัยอยู่ด้วยกัน แต่ต้องไม่มีไฟใดๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เก็บพ่อไว้ในหัวใจของลูกและรักษาความสุขของการได้รับทรัพย์สินสมบัติ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์

2. เพียงแต่คิดว่าดวงวิญญาณนั้นแสนเล็กอย่างไรและดวงวิญญาณมีบทบาทที่ไม่สูญสลายเช่นนั้นบันทึกอยู่ในดวงวิญญาณอย่างไร กลายเป็นจุดและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้เป็นจุด

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายโดยการใส่จุดหยุด (a fullstop) กับอดีต โดยรู้ถึงความสำคัญของจุดหยุด เครื่องหมายวรรคตอนที่ง่ายที่สุดคือจุดหยุด บัพดาดาเพียงบอกกับพวกเราเกี่ยวกับเรื่องราวของจุดหยุด จงกลายเป็นจุด (a point) ตัวลูกเอง จดจำจุดนั้น (the Point) และโดยการล่วงรู้เกี่ยวกับทุกภาคตอนในละคร ใส่จุดหยุด (a fullstop) รู้ถึงความสำคัญของจุดหยุดและใส่จุดหยุดต่ออดีตและกลายเป็นจุดและลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม เวลานี้พวกเราต้องกลายเป็นจุดและกลับบ้าน ทุกคนอาศัยอยู่ในบ้านในรูปที่เป็นจุดที่ที่ความคิด การกระทำ และสัมผัสหลอมรวมกันทั้งหมด

คติพจน์: เป็นคารมาโยคีและในขณะที่มีการกระทำ จงอยู่เหนือ นั่นคือ กลายเป็นนกที่โบยบิน

*** โอม ซานติ ***